

اتیه‌نو

A T I V E H N O

صاحب امتیاز:

موسسه فرهنگی هنری آهنگ آتیه
(تحت پوشش سازمان تامین اجتماعی)
مدیر مسئول و رئیس شورای سیاست گذاری:
ابراهیم رستمیان مقدم
سر دبیر: اکبر هاشمی
معاون سردبیر: رضا جمیلی
دبیر تحریریه: میترا فردوسی
مدیر هنری: سیدعلی رضا میرزامصطفی
صفحه‌ارایی: حمید ابراهیمی
ویرایش عکس: شبنم رضوانی
تحریریه: نسرين ظهیری، فاطمه علی اصغر
صدرا محقق، امین جلالوند، مسعودشاه حسینی
حامد رسولی، مرتضی کریمی، مجتبی کاوه
پرینس امام‌وردیلو، بهاره اسلامی و...
با تشکر از: بیژن رضانی، ابراهیم باقری،
صولت فروتن
نشانی: خیابان احمد قصیر، خیابان دوازدهم
شماره ۲۲، طبقه پنجم
تلفن تحریریه: ۸۸۵۱۷۰۸۵-۶
www.Atiyehnoweekly.ir
چاپ: هنر سرزمین سبز
آگهی و اشتراک: ۸۸۵۱۷۰۹۱
ناظر چاپ: علی توتونی

جایگزین نوبل ادبیات به «ماریز کُنده» رسید

پس از اینکه بنیاد آلفرد نوبل سوئدی تصمیم گرفت، به دلیل حواشی مربوط به رسوایی اخلاقی در آکادمی سوئد (مرجع انتخاب برنده نوبل ادبیات) برای اولین بار در هفت دهه اخیر، جایزه نوبل ادبیات را در سال ۲۰۱۸ برگزار نکند. عده‌ای از چهره‌های شاخص فرهنگی سوئد دست به کار شدند و جایزه‌ای را به‌عنوان جایگزین نوبل به راه انداختند تا جای خالی نوبل اصلی ادبیات را در سال جاری میلادی پر کنند. به گزارش گاردین، در نهایت «ماریز کُنده» نویسنده فرانسوی به‌عنوان برنده جایزه «جایگزین نوبل ادبیات» انتخاب شد. این نویسنده فرانسوی که ۲۰ رمان از جمله «دزیراد» و «سیگو» را در کارنامه خود دارد، در آثارش بیشتر به تأثیر استعمارگرایی در تغییر جهان پرداخته است.

میلاد

جایی برای حرف‌های خودمانی

یکشنبه ● ۲۲ مهر ۱۳۹۷ ● شماره صد و هفتاد و سه

A T I V E H N O

بحث داغ شبکه‌های اجتماعی

موافقان و مخالفان FATF

هشتک

صدرا محقق

هفته گذشته و پس از حرف و حدیث‌های بسیار، نمایندگان مجلس شورای اسلامی با ۱۴۳ رای موافق، ۱۲۰ رای مخالف و ۵ رای ممتنع با تصویب «لایحه الحاق ایران به کنوانسیون مقابله با تامین مالی تروریسم» یا همان «CFT» موافقت کردند و با این مصوبه، تعهدات حقوقی چهارگانه جمهوری اسلامی ایران به استانداردهای مالی و بانکی FATF توسط مجلس تصویب و تکمیل شد. موضوعی بحث‌برانگیز که واکنش‌های فراوانی را میان کاربران شبکه‌های اجتماعی در پی داشت.

موج خوشحالی و اعلام رضایت موافقان تصویب لایحه الحاق ایران به کنوانسیون مقابله با تامین مالی تروریسم و در جبهه مقابل واکنش‌های تند مخالفان تصویب این لایحه، خیلی زود این مصوبه مهم و جنجالی مجلس شورای اسلامی را به بحث داغ شبکه‌های اجتماعی تبدیل کرد. واکنش‌های کاربران مخالف و موافق تصویب «CFT» در مجلس شورای اسلامی، اما بسیار متفاوت است، موافقان، این مصوبه را گامی مؤثر در جهت «حفظ منافع ملی» می‌دانند، مخالفان اما برای توصیف آن، از عبارت «خیانت به کشور» استفاده می‌کنند.

محمدرضا بادامچی، نماینده مجلس که تصویب این لایحه را پیروزی در یک آزمون بزرگ برای نمایندگان مردم می‌داند، در این باره نوشت: «تصویب لایحه پیوستن به کنوانسیون CFT آزمون بزرگ مجلس دهم بود. نمایندگان مردم با این مصوبه، ایران را از یکی از گردنه‌های بزرگ تاریخی عبور دادند. این رویداد مهم، تأثیر به سزایی در مهار گرانی‌ها و رونق اقتصادی خواهد داشت.»

پروانه مافی، دیگر نماینده مجلس شورای اسلامی نیز در این باره نوشت: «لایحه CFT به‌رغم برخی فشارهای بیرونی با ایستادگی نمایندگان مجلس به تصویب رسید. تصویب این لایحه عزم نمایندگان را برای ارتقای امنیت ملی و توسعه منافع ملت به‌خوبی نشان داد. امیدوارم ملت ایران به‌زودی شیرینی گشایش ارتباطات مالی و شفافیت اقتصادی را احساس کنند.»

یکی از کاربران موافق تصویب این لایحه، به نام «ساسان» نیز در این خصوص نوشت: «بدون FATF و تصویب لایحه چهارگانه‌اش، روسیه و چین نمی‌توانند به ساده‌ترین ارتباط تجاری خود با ایران ادامه دهند و شرط اصلی اروپا برای شراکت در برجام بدون آمریکا با ایران، رعایت توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی است، راه دیگری جز #تصویب وجود نداشت تا وضع بدتر از اینی نشود که هست.»

کاربری به نام «سیامک» که می‌گوید باید از تحلیل‌های هیجانی دوری کنیم، نیز در خصوص این لایحه نوشت: «پیوستن ایران به FATF تنها باعث میشه اوضاع خیلی بدتر نشه، نه اینکه اینجا بشه سوئیس ...! همه چالش‌های بنیادین اقتصاد ایران و تحریم‌های سنگین اقتصادی و همه‌جانبه بزرگ‌ترین اقتصاد جهان بر علیه ایران سرچاش هست. این قدر هیجانی و خطی تحلیل نکنیم!»

کاربری به نام «مهدی» که از گروه مخالفان این مصوبه است، FATF را با برجام مقایسه کرد و نوشت: «خودم را گذاشته‌ام جای آن آمریکایی ناظر صحنه؛ چهار سال قبل با آن همه وعده برجام را نه‌ای کردیم و مشکلی از ایران که حل نشد هیچ، مرکبش خشک نشده زیرش زدیم. حالا هم داریم FATF را می‌قبولانیم، ما

چه کار کنیم وقتی در ذهن این‌ها تجربه انباشت نمی‌شود و خودشان به خودشان رحم نمی‌کنند؟!»

سید رضی، کاربر خشمگین از تصویب این لایحه نیز در توئیتر خود نوشت: «در تاریخ بنویسید نمایندگان مجلس شورای اسلامی ایران که حتی حاضر نشدن فیش حقوقی شون رسانه‌ای بشه و اجازه ندادن رأی‌شون در مجلس شفاف باشه و حتی نگذاشتن جلسه رای‌گیری درباره #CFT علنی بشه، طرح دستیابی بی‌واسطه و سریع غرب به تمام تراکنش‌های مالی و بانکی ایران رو تصویب کردن!»

کاربری به نام شروین، اما در واکنش به تجمعات و اظهارنظرهای مخالفان تصویب این لایحه نوشت: «مخالفان CFT مقابل مجلس تجمع کردن، قبلا برای برجام هم چنین رفتارهایی دیدیم، اما در نهایت تصویب شد. مخالف با موافق cft و fatf نیستم، اما به‌عنوان یک ایرانی فکر می‌کنم حق طبیعی منه که بدونم نسخه جایگزین مخالفان چیه؟ صرفا مخالفت کردن که هنر نیست.»

در این میان، اما «پوریا آسترکی» ضمن پرداختن به ماجرای تصویب این لایحه، به یک بحث قدیمی میان کاربران شبکه‌های اجتماعی اشاره کرد و نوشت: «کسی روش میشه بگه در ایران مردم‌سالاری نداریم؟

مجلس، با همین نظارت استصوابی و انتخابات، قوانینی را بحث و تصویب می‌کند که مورد اختلاف جدی مراکز قدرت و جناح‌های مختلف است. البته قرار نیست ما همیشه از نتیجه راضی باشیم، ولی روش و سنت مردم‌سالارانه شکل گرفته و کار می‌کند.»

کاربر دیگری به نام علی نیز در همین رابطه نوشت: «ماجرای بررسی الحاق ایران به CFT در مجلس نمونه‌ای از بلوغ سیاسی در کشور است. در عین لابی‌های سنگین، فشار گروه‌ها و جناح‌های سیاسی، چالش جدی نمایندگان موافق و مخالف و... پس از رای مجلس، جامعه دچار التهاب نشد؛ تمرینی مناسب برای بهره‌گیری از سازوکارهای دموکراتیک درون نظام.»

خبرنگار دیگری هم که گویا خود از گروه موافقان تصویب این لایحه است در خصوص بحث‌های پیرامون دو جناح، این طور نوشت: «مخالف را به رسمیت بشناسیم، به هر حال ۱۲۰ نماینده در مجلس مخالف FATF بودند، تمسخرشان نکنیم، کری نخوانیم، حتی جواب تندیرویشان را با متانت بدهیم. ازشون تشکر کنیم که به اصول دموکراسی پایبند هستند. ابراز امیدواری کنیم تصویب الحاق ایران به این کنوانسیون برای همه خیر باشد.»

از دنده چپ

● ساختمان نیمه‌کاره - ۱۵۴

● مسعود مشایخی

صبح زود ماشین رنگ‌ور گرفته‌ام را روشن کردم تا به ساختمان محل کارم بروم. صداهای عجیبی که از آن بلند می‌شد نشان از آن داشت که امروز رفیق نیمه‌راه است. حدسم درست از آب درآمد. وسط راه، خراب شد و از حرکت ایستاد. بماند که چگونه و با چه سختی به تعمیرگاه رساندمش. تعمیرکار که تازه مغازه‌اش را باز کرده بود، با زمین و زمان سرکار نیامده بودند. می‌گفت اگر بیایم می‌دانم چطور با آن‌ها برخورد کنم تا آدم شوند. امیدوارم منظورش برخورد فیزیکی نباشد. مجبور شدم ادامه راه را با تاکسی طی کنم. راننده تاکسی و مسافران همه در لاک خودشان رفته بودند. راننده انگار از دنده چپ بلند شده بود. با همه دعوا داشت. با ماشین‌های کناری، پلیس، حتی بر سر بستن در ماشین با تک‌تک مسافران جروبحث کرد. مقداری از راه را پیاده رفتم تا به ساختمان محل کار رسیدم. در ساختمان و حین انجام هم کمتر خنده و شادی از دوستان دیدم. به‌جز حسن که همیشه خنده‌ای بر لب دارد و گهگاهی بچه‌های ساختمان را می‌خنداند، خنده شادمانه‌ای از هیچ کدام از بچه‌ها ندیدم. سر بساط صبحانه کارگری به حرف‌های بچه‌ها که دقت می‌کردم اکثر دوستان مشکلاتشان را می‌خواستند با خشونت و زور بازو حل کنند. محمد که پوئی از صاحب‌کار قبلی‌اش طلب دارد، می‌گفت، ۱۰ بار به سرانگش رفته و همیشه وعده دروغ شنیده. این بار تصمیم داشت اگر پولش را ندهد با او درگیر شود. محسن هم از جروبحث با آهن‌فروش گفت. اینکه چیزی نماده بود با یکدیگر درگیر شوند. خلاصه هرکدام از دوستان با اعمال خشونت و برخورد‌های تند، می‌خواستند کارهایشان را پیش ببرند. تا به حال به این صورت به مراده‌ها و برخورد‌های هر روزمان توجه نکرده بودم. البته نگاه کردن به این موضوع از این زاویه، مطلبی بود که در یکی از سایت‌های خبری خوانده بودم. خبر این بود که مردم کشور ما، در زمره عصبی‌ترین مردم جهان قرار دارند. درصد عصبانیت در جامعه ما بالاست که این کنش و واکنش‌ها منجر به خشونت و ایجاد درگیری در جامعه می‌شود. شرایط زیادی دست‌به‌دست هم داده‌اند تا ما به این رتبه ناراحت‌کننده برسیم، و یاد هم نگرفته‌ایم خوش‌بین و خوددار باشیم و به‌جای مقایسه با دیگران، به پیشرفت‌های خودمان افتخار کنیم. شاید کمتر کسی از ما به اعجاز خنده معتقد باشد. ما در تقدیم آن به همدیگر خست به خرج می‌دهیم. همه با هم بخندیم و شاد باشیم.

● زیر پوست شهر - ۱۵۸

● نسرين ظهیری

چرخه مهربانی

چاپیش ایرانیه، بخور ببین چه طعم خوبی داره. موقرخانم می‌خندد و چهارتا بچه‌ای که مشغول بازی هستند با خنده زن، می‌خندند. زن شیشه شیر انیسا را پر می‌کند. انیسا را می‌خواند روی مبل، پتوی نرمی را می‌کشد روی پاهایش و شیشه را توی دهان انیسا می‌گذارد. خيالش که راحت شد، می‌رود سراغ امپارسلان چهار ساله بازیگوش که با سروصدای زیاد از مبل‌ها بالا می‌رود. زن پسرک شلوغ را از روی مبل می‌آورد پایین و کیک و لیوان شیر را می‌دهد دستش. حلما آرام است و خوددار. نشستۀ توی آفتاب نرم پاییز و روی قالی دست‌بافت نقش تبریز، با عروسکش سرگرم است.

محمدحسین سه‌ساله هم می‌رود کنار امپارسلان تا شریک خوراکی‌اش شود. کارشان دارد به‌جای باریک می‌کشد که موقر برای او هم شیر و کیک می‌آورد. بچه‌ها مشغول می‌شوند حاج‌خانم می‌آید سراغ جای ایرانیش. می‌گویم: «خسته نمی‌شید، نگهداری از بچه‌های مردم سخته. حوصله می‌خواد، زانوهایتون هم که درد می‌کند.»

موقرخانم چاپش را مژه می‌کند و یک دانه کشمش یاقوتی می‌گذارد دهنش: «سخت که هست، برای بچه‌داری باید جوون باشی و پاهات چون داشته باشه که هی بری بیایی، خم شی، راست شی. سخت هست، اما دیدم چند تا از خانم‌های همسایه مجبورن برن سر کار و این طفلکی‌ها رو صبح زود با چشم پُر خواب می‌کشوندن مهدکودک، خیلی دلم سوخت. خودم پیشنهاد دادم که بیارن پیش من، این چهارتا بچه سهم منه، حواسم بهشون هست تا مادرا بیان.»

می‌خواهم چیزی بگویم رویم نمی‌شود. جای می‌خورم و آفتاب از روی بچه‌ها پس می‌رود. موقرخانم خودش جوابم رو می‌دهد: «جوان بودم سه تا بچه قدونیم‌قد داشتم، شوهرم خداییامر ز صبح می‌رفت، شب می‌آمد. از شهرستان آمده بودیم و توی تهران غریب، بعضی وقت‌ها که برای خرید نان و سبزی یا حمام عمومی می‌خواستیم بیرون بروم، زن صاحب‌خانه حواسش به بچه‌ها بود تا برگردم. می‌گفت خیالت جمع جمع، برو به کارت برس. بی کسی بودم، انگار دنیا رو به من می‌دادن. حالا من همین کمک را به همسایه‌ها می‌کنم. بالاخره هر کجا مهربونی دیدی باید به جا اون رو پس بدی تا مهربونی دست‌به‌دست بچرخه.»

انیسا با شیشه شیر خوابیده، بقیه هم در هاله‌ای از مهربانی مشغول، تا بزرگ که شدند این مهربانی را پس بدهند.

atiyehnoweekly.ir

هر هفته می‌توانید آتیه‌نورا آنلاین بخوانید

